

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203609
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614203609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanej H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. J. XXXX/XX, XXX XX W., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 686,92 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov konania a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 143,20 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 686,92 eura s prísl.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovanej právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 zriadila v prospech žalovanej bežný účet, na ktorom poskytla v prospech žalovanej úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovanou a prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovanej v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal Prípado porušenia v zmysle ust. čl. 14 bod 14.1. Obchodných podmienok. Z dôvodu vzniku Prípado porušenia v zmysle ust. čl. 14 bod 14.1. Obchodných podmienok žalobca v zmysle ust. čl. 8.4. písm. a) Obchodných podmienok v spojení s ust. čl. 14.2. Obchodných podmienok vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovanej evidovaného právnym predchodcom žalobcu pod č. 0622909956/0900 v celkovej sume 783,38 eura, ktorá pozostáva z dlžnej istiny rovnajúcej sa výške prečerpania v sume 686,92 eura, úrokov v sume 96,31 eura, poplatkov v sume 0,15 eura a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie pohľadávky v lehote do 8.10.2013. Nakoľko žalovaná pohľadávku žalobcu v poskytnutej lehote do 8.10.2013 nezaplatila, vyzval žalobca žalovanú prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Jána Šoltésa, advokáta, opakovane na zaplatenie pohľadávky v lehote do 30.1.2014. Žalovaná napriek písomným výzvam žalobcu svoj dlh voči žalobcovi do dnešného dňa nezaplatila ani len čiastočne, voči žalobcovi je od 9.10.2013 v omeškaní so zaplatením sumy 686,92 eura s prísl. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a žalobcom

ako postupníkom dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte č. 0622909956/0900 vo výške dlžnej sumy 783,38 eura s prísl. postúpená žalobcovi. Na základe vyššie uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovanej, aby mu zaplatila istinu v sume 686,92 eura a úrok z omeškania vo výške 8,50 % p.a. z dlžnej sumy 686,92 eura od 9.10.2013 do zaplattenia. Žalovaná túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatila.

Vedľajší účastník namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Z toho dôvodu navrhol žalobu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o bežnom účte č. 0620942015/0900 zo dňa 7.3.2006 a dodatku k tejto zmluve zo dňa 20.7.2006 je zrejmé, že predmetom zmluvy je zriadenie účtu Bankou pre Majiteľa účtu a poskytnutie Povoleného prečerpania k Účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo dňa 1.10.2013 je zrejmé, že žalobca vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého žalovanej formou povoleného prečerpania na účte č. 0622909956/0900.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe žiadosti žalovanej právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 zriadila v prospech žalovanej bežný účet, na ktorom poskytla v prospech žalovanej úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovanou a prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovanej v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal Prípád porušenia v zmysle ust. čl. 14 bod 14.1. Obchodných podmienok. Z dôvodu vzniku Prípádu porušenia v zmysle ust. čl. 14 bod 14.1. Obchodných podmienok žalobca v zmysle ust. čl. 8.4. písm. a) Obchodných podmienok v spojení s ust. čl. 14.2. Obchodných podmienok vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovanej evidovaného právnym predchodcom žalobcu pod č. 0622909956/0900 v celkovej sume 783,38 eura, ktorá pozostáva z dlžnej istiny rovnajúcej sa výške prečerpania v sume 686,92 eura, úrokov v sume 96,31 eura, poplatkov v sume 0,15 eura a zároveň vyzval žalovanú na zaplattenie pohľadávky v lehote do 8.10.2013. Nakoľko žalovaná pohľadávku žalobcu v poskytnutej lehote do 8.10.2013 nezaplatila, vyzval žalobca žalovanú prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Jána Šoltésa, advokáta, opakovane na zaplattenie pohľadávky v lehote do 30.1.2014. Žalovaná napriek písomným výzvam žalobcu svoj dlh voči žalobcovi do dnešného dňa nezaplatila ani len čiastočne, voči žalobcovi je od 9.10.2013 v omeškaní so zaplattením sumy 686,92 eura s prísl. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a žalobcom

ako postupníkom dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte č. 0622909956/0900 vo výške dlžnej sumy 783,38 eura s prísl. postúpená žalobcovi. Na základe vyššie uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovanej, aby mu zaplatila istinu v sume 686,92 eura a úrok z omeškania vo výške 8,50 % p.a. z dlžnej sumy 686,92 eura od 9.10.2013 do zaplattenia. Žalovaná túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatila.

Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že v tejto veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. V zmysle týchto kogentných noriem, by aplikácia Obchodného zákonníka prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. V tomto smere je potrebné poukázať na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Je potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 402/2013, zo dňa 19.6.2013. Keďže žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a násl. Občianskeho zákonníka riadiť aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB) podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí o len číasti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí o len číasti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými, a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávku z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky, ako sa uvádza vyššie. Ustanovenie § 3 ods. 2 ZoB jasne hovorí, že bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V zmysle § 9 ods. 1 ZoB bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) ZoB banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 ZoB o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. Žalobca nie je oprávnený na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) nakoľko žalobca nie je zapísaný v registri veriteľov, ktorý v zmysle § 20 ods. 1 ZoSÚ vedie NBS na svojom webovom sídle. Z uvedeného dôvodu žalobca nie je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov nakoľko absentuje náležitosť jeho zápisu do registra veriteľov v zmysle § 20 ods. 9 ZoSÚ. V zmysle § 20 ods. 1 ZoSÚ Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (ďalej len "register veriteľov"). Do registra veriteľov Národná banka Slovenska zapíše veriteľa na základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona, ak odsek 8 neustanovuje inak. Podľa § 20 ods. 9 ZoSÚ veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra

veriteľov. Podľa názoru vedľajšieho účastníka odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Opačným výkladom, by postúpením pohľadávky, ktorá pozostáva zo splátok splatných v budúcnosti, inkasná spoločnosť prevzala práva a povinnosti banky a už len s poukazom na poplatok za správu úveru je absolútne nedôvodné predpokladať, že vymáhačská spoločnosť vykoná všetky technické a administratívne úkony, ktoré za tento poplatok vykonáva banka, čo i len za jeden deň spravovania úveru vo vlastnom mene. Žalobca nijakým spôsobom nedokladoval, že je schopný na 100 % plniť všetky povinnosti so správou úveru tak, ako ich mala banka a preto je takýto absurdný výklad potrebné odmietnuť. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Napriek tomu, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť, jej aktivity nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností je možné vyvodiť jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 ZoB potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani vyššie uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 ZoB na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Navyše je potrebné uviesť, že podľa § 92 ods. 8 ZoB, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah tejto výzvy a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka a citujúc z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9C/150/2014 zo dňa 19.1.2015: „Súd má za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej, nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo neplatnosti výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento faktický úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu keď jej dôjde. Analogicky uvedené ustanovenie treba využiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovený písomná forma, a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca odvodzuje pre seba priaznivé účinky, je práve na tomto žalobcovi. Žalobca však nepreukázal, že by sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala (bez ohľadu na to, či sa s touto výzvou oboznámil alebo nie), a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou.“ V tomto smere je potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015, z ktorého súd vyberá: „Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa. K odvolaniu žalobcu uvádza, že namiatané nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý v konaní ako účastník sporového konania nepreukázal svoje tvrdenie o doručení písomnej výzvy banky žalovaným v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Odvolací súd súhlasí s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Navyše právny predchodca žalobcu nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal. Namiataná arbitrážnosť, resp. nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia taktiež nebola opodstatnená, lebo odôvodnenie rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné a spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Napadnuté rozhodnutie a uplatňovaný nárok žalobcov, jeho právne posúdenie súdom prvého stupňa, odvolací súd nepovažoval za rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Súd prvého stupňa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky, splnenia zákonných podmienok pre postúpenie nesplatenej pohľadávky správne posúdil, s čím sa odvolací súd stotožnil. Predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sa stali splatnými. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi - žalovaným na splnenie peňažného záväzku, s ktorým boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a preto dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti. Z tohto dôvodu odvolací súd neprípustil dovolanie v tejto veci, lebo zákonné podmienky na jeho pripustenie vyplývajúce z ust. § 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku splnené neboli.“ Taktiež je potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.2.2015, z ktorého súd vyberá: „Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 04.02.2008 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0493394895, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 150 000 Sk, čo je 4.979,08 eur. Splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá na deň 20.03.2008 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.01.2018. Bez pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 28.09.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., t.j. žalobcom v tomto konaní. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní 1194 dní. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj Zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takému peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých odborných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon totiž žalobca nemá oprávnenie. Nebolo preto možné premlčanie počítané od uvedeného dňa tak, ako to namietá v odvolaní žalobca. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného odvolací súd vyvodil aj pochybnú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CS zo dňa 28.09.2011

vyplýva, že omeškanie žalovaných trvalo k uvedenému dňu 1 195 dní, čo je 3,27 roka. Za toto obdobie, ak právny predchodca žalobcu by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky, takáto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky.“

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovanou súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mal plný úspech vedľajší účastník. Súd vychádzal z hodnoty sporu v sume 686,92 eura. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 7.4.2014 v sume 51,45 eura, vyjadrenie zo dňa 28.4.2015 v sume 51,45 eura, k tomu patrí 1 x režijný paušál po 8,04 eura, 1 x po 8,39 eura a 20 % DPH v sume 23,87 eura (§ 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 143,20 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 22. mája 2015